

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп 40/2015
24.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужилаца Н.Д., Ђ.Д., Р.Д. и Д.Д., свих из Н.Б., чији је заједнички пуномоћник Д.В., адвокат из С.П., против тужених М.З. из Н.Б., чији је пуномоћник М.П., адвокат из Б. и Д.З. из Н.Б., одлучујући о захтеву туженог М.З. за преиспитивање правноснажне одлуке, који је изјављен против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 812/14 од 23.12.2014. године, у седници одржаној 24.06.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев туженог М.З. за преиспитивање правноснажне одлуке, изјављен против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 812/14 од 23.12.2014. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови П 2187/12 од 24.09.2014. године утврђено је да је повучен предлог за понављање поступка туженог М.З.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Гж 812/14 од 23.12.2014. године жалба тужених, у односу на туженог М.З. је одбијена као неоснована и решење Основног суда у Старој Пазови П 2187/12 од 24.09.2014. године у односу на овог туженог је потврђено, док је жалба у односу на тужену Д.З. одбачена.

Против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гж 812/14 од 23.12.2014. године тужени М.З. поднео је захтев за преиспитивање правноснажне одлуке.

Одлучујући о дозвољености изјављеног захтева применом члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да захтев није дозвољен.

Захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, као правни лек, прописан је Законом о парничном поступку који је објављен у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 72/11, а ступио је на снагу 01.02.2012. године, што је прописано чланом 508. наведеног закона.

Чланом 506. став 1. овог Закона прописано је да поступци започети пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), а ставом 2. истог члана прописано је да ако је у поступцима из става првог овог члана после ступања на снагу овог закона пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинута и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама овог закона.

Према томе, одредбе Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), се примењују само на поступке у којима је тужба поднета после 01.02.2012. године, као и на поступке у којима је после овог датума укинута првостепена пресуда односно решење којим је окончан првостепени поступак и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Тужба у овој парници поднета је 21.04.2004. године, а поступак је правноснажно окончан пресудом Окружног суда у Сремској Митровици Гж 983/05 од 01.09.2005. године. Решењем Врховног суда Србије С гзз 477/06 од 26.04.2006. године одбачен је као недозвољен захтев за заштиту законитости туженог М.З. изјављен против пресуде Окружног суда у Сремској Митровици Гж 983/05 од 01.09.2005. године.

Потом су тужени 31.01.2008. године поднели предлог за понављање поступка.

Тужени М.З. против одлуке којом је правноснажно одлучено о предлогу за понављање поступка, није могао да изјави захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, зато што Законом о парничном поступку по којем се спроводи поступак, овај правни лек није прописан.

На основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. и члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**